

Sygn. akt V CSK 121/14

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku J. R.
przy uczestnictwie K. Ś. i I. Ś.
o wpis,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 30 września 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od skarżącego na rzecz pozwanego K. Ś. 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego, oddala wniosek pozwanej I. Ś. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego na jej rzecz.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wnioskodawca J. R. oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m.in.: postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurejurisprudencji. Zdaniem skarżącego w niniejszej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące zakresu wykładni oświadczeń woli, w szczególności

tęgo, czy i w jakim zakresie dokonana wykładnia oświadczenia woli może różnić się od dosłownego brzmienia interpretowanego oświadczenia, w sytuacji gdy postanowienia umowy - aktu notarialnego - wskazują, iż jej rzeczywisty znany obu stronom cel był inny niż formalnie wypowiedziany przez skarżącego brak woli ustanowienia prawa. Jednakże problem prawny zaprezentowany przez skarżącego nie został poparty argumentacją wskazującą na możliwość wystąpienia odmiennych ocen tego problemu, zwłaszcza, że był on przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego i nie wymaga dalszych wyjaśnień (por.: wyrok SN z dnia 13 czerwca 2013 r., sygn. akt V CSK 385/12, niepubl., wyrok SN z dnia 21 marca 2013 r., sygn. akt III CSK 223/12, niepubl., wyrok SN z dnia 23 kwietnia 2009 r., sygn. akt IV CSK 558/08, Biuletyn SN 2009, nr 7, s. 11, wyrok SN z dnia 23 stycznia 2008 r., sygn. akt V CSK 365/07, niepubl., wyrok SN z dnia 13 grudnia 2007 r., sygn. akt I CSK 309/07, niepubl., wyrok SN z dnia 5 kwietnia 2007 r., sygn. akt II CSK 546/06, niepubl., wyrok SN z dnia 18 listopada 2003 r., sygn. akt II CK 195/02, niepubl.).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. Wniosek I. Ś. o zasądzenie tych kosztów został oddalony, bowiem odpowiedź na skargę kasacyjną w jej imieniu została złożona z przekroczeniem ustawowego 14-dniowego terminu.